

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement- מימרא ♣ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

סנהדרין- דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ורבנן												ז	.ד		
ירשיען כתיב.	[רבנן]											!	◇	.ד	
רבי, ורבי יהודה בן רועץ, ובית שמאי, ורבי שמעון, ורבי עקיבא, כולהו סבירא להו: יש אם למקרא.	רבי יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:												■	◇	.ד
רבי													■	.ד	
הא דאמרן.													■	◇	.ד
ורבי יהודה בן רועץ													■	.ד	
אקרא אני (ויקרא יב) שבעים, יכול תהא יולדת נקבה טמאה שבעים	דתניא: שאלו תלמידים את רבי יהודה בן רועץ:												^	.ד	
טימא וטיהר בזכר, וטימא וטיהר בנקבה. מה כשטיהר בזכר - בנקבה כפלים, אף כשטימא בזכר - בנקבה כפלים.	אמר להן: [רבי יהודה בן רועץ]												!	.ד	
לאחר שיצאו, יצא ומחזיר אחריהם. אמר להן: אי אתם זקוקים לכך, שבעיים קרינן, ויש אם למקרא.	[רבי יהודה בן רועץ]												■	◇	.ד
בית שמאי													■	.ד	
כל הניתנין על מזבח החיצון שנתנן במתנה אחת - כיפר, (שנאמר (דברים יב) ודם זבחין ישפך). ובחטאת שתי מתנות.	דתנן: בית שמאי:												◆	◇	.ד
אף בחטאת, שנתנן במתנה אחת כיפר.	בית הלל:												◆	◇	.ד
מאי טעמא דבית שמאי - (ויקרא ד) קרנת קרנת קרנת - הרי כאן שש, ארבע למצוה, ושתיים לעכב. ובית הלל אומרים: קרנות קרנת, קרנת - הרי כאן ארבע, שלש למצוה ואחת לעכב.	ואמר רב הונא:												■	◇	.ד
ואימא כולהו למצוה													ז	.ד	
כפרה בכדי לא אשכחן.													!	.ד	
רבי שמעון													■	.ד	
שתיים כהלכתן, ושלישית אפילו טפח.	דתניא: [רבנן]												◆	◇	.ד
שלש כהלכתן, ורביעית אפילו טפח.	רבי שמעון:												◆	◇	.ד
במאי קמפילגי?													^	.ד	
יש אם למסורת	רבנן סברי:												◆	!	.ד
יש אם למקרא.	ורבי שמעון סבר:												◆	!	.ד
יש אם למסורת, (ויקרא כג) בסכת, בסכת בסכות - הרי כאן ארבע. דל חד קרא לגופיה - פשו להו תלת, אתאי הלכתא גרעתא לשלישית, ואוקימתא אטפח.	רבנן סברי:												■	◇	.ד
בסכת בסכת בסכות - הרי כאן שש, דל חד קרא לגופיה - פשו להו ארבע, אתאי הלכתא גרעתא לרביעית, ואוקימתא אטפח.	ורבי שמעון סבר:												■	◇	.ד
רבי עקיבא													■	.ד	
מניין לרביעית דם שיצאה משני מתים שמתמא באהל - שנאמר (ויקרא כא) על כל נפשות מת לא יבא - שתי נפשות ושיעור אחד.	דתניא: רבי עקיבא												■	◇	.ד
ורבנן:													ז	.ד	
נפשת כתיב.	[רבנן]												!	◇	.ד
מי איכא דלית ליה יש אם למקרא?	מתקיף לה רב אחא בר יעקב:												ז	.ד	
(שמות כג) בחלב אמו יכול בחלב, אמרת: יש אם למקרא.	והתניא:												■	◇	.ד
אלא: דכולי עלמא יש אם למקרא.													■	◇	.ד

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מיימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

סנהדרין-דיני ממונות בשלשה		Talmud Navigator													
מיימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ורבי ורבנן - בהא קמפלגי												ד:			
(שמות כב) ירשען אלהים - אחריני	רבי סבר:								◆	■		◇	ד:		
ירשען - דהאיך ודהאי.	ורבנן סברי:								◆	■		◇	ד:		
ורבי יהודה בן רועין - לא פליגי רבנן עליה.												◇	ד:		
בית הלל												◇	ד:		
(ויקרא ד) וכפר וכפר וכפר - מפני הדין. והלא דין הוא: נאמר דמים למטה ונאמר דמים למעלה. מה דמים האמורים למטה שנתנן במתנה אחת כיפר, אף דמים האמורים למעלה שנתנן במתנה אחת - כיפר. או כלך לדרך זו: נאמר דמים בחוץ ונאמר דמים בפנים. מה דמים האמורים בפנים - חיסר אחת ממתנות לא עשה ולא כלום, אף דמים האמורים בחוץ - חיסר אחת ממתנות לא עשה כלום.	דתניא:								■	■		◇	ד:		
נראה למי דומה? דנין חוץ מחוץ, ואין דנין חוץ מפנים.											!		ד:		
או כלך לדרך זו: דנין חטאת וארבע קרנות, מחטאת וארבע קרנות, ואל יוכיח זה שאין חטאת וארבע קרנות												?	ד:		
תלמוד לומר: וכפר וכפר וכפר - מפני הדין. כיפר - אף על פי שלא נתן אלא שלשה, כיפר - אף על פי שלא נתן אלא שתיים, כיפר - אף על פי שלא נתן אלא אחת.												!	◇	ד:	
ורבי שמעון ורבנן בהא פליגי:													ד:		
סככא לא בעי קרא	רבי שמעון סבר:								◆	■		◇	ד:		
סככא בעי קרא.	ורבנן סברי:								◆	■		◇	ד:		
ורבי עקיבא ורבנן בהא פליגי													ד:		
(ויקרא כא) נפשת - תרתי משמע	רבי עקיבא סבר:								◆	■		◇	ד:		
נפשת - דעלמא משמע.	ורבנן סברי:								◆	■		◇	ד:		
ודכולי עלמא יש אם למקרא?												?	◇	ד:	
(שמות יג) לטטפת (דברים ו) לטטפת (דברים יא) לטטפות - הרי כאן ארבע, דברי רבי ישמעאל.	והתניא: [רבי ישמעאל]								◆	■	?	◇	ד:		
אינו צריך, טט בכתפי - שתיים, פת באפריקי - שתיים.	רבי עקיבא:								◆	■	?	◇	ד:		
אלא, לעולם פליגי. והני מילי כי פליגי - היכא דשני קרא ממסורת. אבל האי חלב וחלב דכי הדדי ניהו - יש אם למקרא												■	◇	ד:	
והרי (שמות כג) יראה יראה דכי הדדי ניהו, ופליגי												?	◇	ד:	
הסומא באחת מעיניו - פטור מן הראיה. שנאמר יראה יראה - כדרך שבא לראות כך בא ליראות. מה לראות בשתי עיניו - אף ליראות בשתי עיניו	דתניא יוחנן בן דהבאי אומר משום רבי יהודה בן תימא:											?	◇	ד:	
אמר קרא (שמות כג) לא תבשל גדי, דרך בישול אסרה תורה.	אלא אמר רב אחא בריה דרב איקא:												◇	ד:	
דיני ממונות בשלשה, ואם היה מומחה לרבים - דן אפילו יחידי.	תנו רבנן:												■	◇	ד: